

[Justitsministeren]

hvorfor vi ikke på et tidligere tidspunkt havde fremsat det, så vi havde haft bedre tid til færdigbehandlingen af det.

Svaret er i og for sig det, at man under de forhandlinger, der har hidtil været ført, havde forventet, at en række af de bestemmelser, der skulle regulere dyrenes velfærd på dette område, ville blive udmøntet i forordninger fra EF og dermed igennem bestemmelser, der havde en umiddelbar retsvirkning i Danmark.

Det har imidlertid vist sig, som jeg også skriver lidt om i bemærkningerne til lovforslaget, at ikke alene de konkrete direktivforslag, men også kommende bestemmelser på området må forudses at blive udmøntet i direktivform. Det er det, der er baggrunden for, at lovforslaget kommer på nuværende tidspunkt, fordi det så kræver et egentligt lovgivningsinitiativ. Det er det, der også giver anledning til, at sagen er lidt presserende.

Fru Karen Jespersen stillede et spørgsmål – andre, fru Ebba Strange, fru Inger Stilling Pedersen og hr. Tom Behnke, var også inde på det – om den generelle bemyndigelse, der ligger i forslaget. Hertil vil jeg svare, også som tilhørende et parti, der gennem årene altid har været lidt på vagt, når der var for mange bemyndigelser til ministrene, at jeg kan godt forstå, at man stiller det spørgsmål. Men jeg synes, man skal se det i lyset af, at vi i de kommende år må forudse, at der vil komme rigtig mange EF-direktiver på dette område under den samme paraply, nemlig dyrevelfærd. Derfor, frem for at man vælger en arbejds metode, hvor vi hver eneste gang skal udarbejde lovforslag og igennem tre behandlinger, har vi skønnet, også henset til Folketingets arbejde, at dette var en langt mere hensigtsmæssig arbejdsform.

Så vil jeg gerne understrege – det er også et svar til fru Inger Stilling Pedersen – at det ændrer jo ikke på, at de procedurer, der gælder i forbindelse med udformningen og vedtagelsen af EF-direktiver, bliver fastholdt i den forstand, at den nationale komité, altså alle de interesseorganisationer, myndighedsrepræsentanter osv., der drøfter og behandler udformningen af direktiver, fortsat vil arbejde, ligesom det også er en forudsætning, som der også peges på i lovforslaget, at Folketingets Markedsudvalg skal inddrages. Så derved mener jeg, at man har tilgodeset de hensyn, som bl.a.

fru Inger Stilling Pedersen, fru Karen Jespersen og andre var inde på.

Fru Karen Jespersen pegede også på spørgsmålet om dyrlægerne, de privatpraktiserende dyrlæger. Vi ved ikke, om det viser sig at være nødvendigt. Det skal jo bl.a. ses i lyset af, at Veterinærdirektoratet ikke på nuværende tidspunkt har mulighed for helt præcist at sige, hvilket arbejde der vil blive forbundet med udmøntningen af de direktiver, som vi forventer på området. Derfor er der altså denne adgang, som jeg mener er ubetænkelig også i den forstand, at vi jo har et højt niveau blandt danske dyrlæger; vi taler om folk, der har en autorisation.

Det tredje, fru Karen Jespersen var inde på, og som også andre pegede på, var dette med EF-myndighedernes mulighed for at kunne kontrollere.

Så vidt jeg ved, er der ikke i dag i EF-institutionerne nogen konkrete planer om at anvende denne adgang. Men som jeg også peger på i lovforslagets bemærkninger, så er det sådan, at hjemmelen er indført for at tage højde for, at retsudviklingen i EF må føre til en fortolkning, hvorefter Fællesskabets sagkyndige skal have adgang til at foretage kontrol uden ledsagelse af danske embedsmænd. Vi kan sige, at vi herved altså har taget højde for en udvikling, som muligvis kan komme.

Jeg synes, man skal se det i det lys, at vi her ikke taler om en ordning, som sigter på at genere nogen, men som har det sigte at være med til at sikre, at dyrevelfærden ikke bare er optimal i Danmark, men også i andre lande, med andre ord at sikre en uvildig, uafhængig instans' sigen god for, at vi også kan være sikre på, at man også i andre lande lever op til de krav, vi stiller her i Danmark. Danske myndigheder har jo ingen mulighed for at kontrollere, hvordan man opfylder disse krav f.eks. i Italien, i Grækenland eller i andre – tilfældigt nævnte – lande, men det har man til gengæld igennem sådanne Fællesskabskontrolforanstaltninger.

Det er altså i det lys, forslaget skal ses, men jeg kan godt forstå, at fru Karen Jespersen rejser spørgsmålet, og det er også et svar til fru Ebba Strange. Jeg har ingen konkret viden – men jeg vil selvfølgelig gerne grave lidt i spørgsmålet – om, at vi på andre områder kender et sådant tiltag. Derfor synes jeg, det er na-